

Súd: Krajský súd Nitra  
Spisová značka: 2To/24/2025  
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4123011288  
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 09. 2025  
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľubomíra Kubáňová  
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2025:4123011288.1

## ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Ľubomíry Kubáňovej a sudkýň JUDr. Ľubice Libantovej, PhD. a JUDr. Lenky Formel Kováčovej, PhD., v trestnej veci obžalovaného A. B. a spol., pre prečin výtržníctva podľa § 364 odsek 1 písmeno a/ Trestného zákona a iné, o odvolaní obžalovaných A. B. a C. D. proti rozsudku Okresného súdu Nitra zo dňa 21.11.2024 sp. zn. 3T/58/2023, na verejnom zasadnutí konanom v Nitre dňa 10. septembra 2025, takto

### rozhodol:

Podľa § 321 odsek 1 písmeno b/, d/ Trestného poriadku z r u š u j e sa napadnutý rozsudok súdu I. stupňa v celom rozsahu.

Podľa § 322 odsek 3 Trestného poriadku sa

obžalovaný A. B., narodený XX.XX.XXXX v E. D.,  
trvale bytom F. E., E. G. XXX/X,

podľa § 285 písmeno b/ Trestného poriadku o s l o b o d z u j e spod obžaloby Okresnej prokuratúry Nitra, spisová značka 2 Pv 348/22/4403 zo dňa 27.09.2023 pre skutok právne kvalifikovaný ako prečin výtržníctva podľa § 364 odsek 1 písmeno a/ Trestného zákona, ktorého sa mal dopustiť na tom skutkovom základe, že

dňa XX.XX.XXXX v čase okolo 01.19 hod. v F. E. išli obžalovaní popri multifunkčnom ihrisku, kde sa nachádzali poškodení A. F., nar. XX.XX.XXXX a H. D., ktorí tu popíjali alkohol s ďalšími kamarátmi, pričom C. D. ich začal verbálne provokovať a urážať, na čo sa H. D. chcel zastať svojich kamarátov, pričom sa s C. D. začali vzájomne strkať a následne obžalovaní C. D. a A. B. odišli smerom ku I. J., kde C. D. pokračoval v urážaní poškodených, ktorí za ním prišli až k bytovkám na ulici E., kde došlo k vzájomnému fyzickému kontaktu medzi A. B. a H. D., kde ho A. B. udrel do oblasti hlavy a do ďalších častí tela, spoločne na zemi zápasili a udierali sa, pričom H. D. neboli spôsobené zranenia, ktoré by si vyžiadali lekárske ošetrenie,

pretože skutok nie je trestným činom.

Obžalovaný C. D., narodený XX.XX.XXXX v E. D.,  
trvale bytom K., L. M. N. K. XXX/XX,

je vinný, že:

dňa XX.XX.XXXX v čase okolo o 01.19 hod. v F. E. išiel obžalovaný spoločne s A. B. popri multifunkčnom ihrisku, kde sa nachádzali poškodení A. F., nar. XX.XX.XXXX a H. D., ktorí tu popíjali alkohol s ďalšími kamarátmi, pričom C. D. ich začal verbálne provokovať a urážať, na čo sa H. D. chcel zastať svojich kamarátov, pričom sa s C. D. začali vzájomne strkať a následne obžalovaný C. D. odišiel smerom ku I. J.,

kde pokračoval v urážaní poškodených, ktorí za ním prišli až k bytovkám na ulici E. a počas uvedeného konfliktu udrel poškodeného A. F., nar. XX.XX.XXXX sklenenou fľašou do oblasti ľavej strany hlavy, čím spôsobil A. F. ľahký otras mozgu, zlomeninu hlávkového výbežku vľavo a tržno-zmliaždenú ranu v oblasti ľavej ušnice s dobou obmedzenia v obvyklom spôsobe života do 3 týždňov,

teda:

- inému úmyselne ublížil na zdraví,  
- dopustil sa fyzicky, verejne a na mieste verejnosti prístupnom výtržnosti tým, že napadol iného, skutku sa dopustil závažnejším spôsobom konania (so zbraňou),

tým spáchal:

prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 odsek 1 Trestného zákona v znení zákona číslo 40/2024 Z. z. účinného od 06.08.2024 (ďalej len Trestný zákon) v jednočinnom súbehu s prečinom výtržníctva podľa § 364 odsek 1 písmeno a/, odsek 2 písmeno b/ Trestného zákona s poukazom na § 138 písmeno a/ Trestného zákona.

Za to sa mu ukladá:

Podľa § 364 odsek 2 Trestného zákona s prihliadnutím na poľahčujúcu okolnosť uvedenú v § 36 písmeno j/ Trestného zákona a priťažujúcu okolnosť uvedenú v § 37 písmeno h/ Trestného zákona, postupom podľa § 38 odsek 2 Trestného zákona a § 41 odsek 1 Trestného zákona úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 10 (desať) mesiacov.

Podľa § 49 odsek 1 písmeno a/ Trestného zákona sa mu výkon trestu odňatia slobody podmienene odkladá.

Podľa § 50 odsek 1 Trestného zákona sa mu u r č u j e skúšobná doba v trvaní 12 (dvanásť) mesiacov.

Podľa § 287 odsek 1 Trestného poriadku sa obžalovanému C. D. ukladá povinnosť nahradiť poškodenej spoločnosti C. O. P., Q., IČO: XX XXX XXX, so sídlom I. X, E. spôsobenú škodu vo výške 945,77 eur.

Podľa § 288 odsek 1 Trestného poriadku sa poškodený A. F., narodený XX.XX.XXXX, trvale bytom F. E., F. XXX/XX odkazuje s nárokom na náhradu škody na civilný proces.

### **o d ô v o d n e n i e :**

Napadnutým rozsudkom Okresného súdu Nitra (ďalej len súd I. stupňa) boli obžalovaní A. B. a C. D. (ďalej len obžalovaní) uznaní vinnými a to obžalovaný A. B. z prečinu výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. a obžalovaný C. D. z prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zák. s poukazom na ustanovenie § 139 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. v súbehu s prečinom výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/, ods. 2 písm. b/ Tr. zák. s poukazom na ustanovenie § 138 písm. a/ Tr. zák., ktorých sa mali dopustiť na tom skutkovom základe, že dňa XX.XX.XXXX v čase okolo o 01.19 hod. v F. E. išli obvinení popri multifunkčnom ihrisku, kde sa nachádzali poškodení A. F., nar. XX.XX.XXXX a H. D., ktorí tu popíjali alkohol s ďalšími kamarátmi, pričom C. D. ich začal verbálne provokovať a urážať, na čo sa H. D. chcel zastať svojich kamarátov, pričom sa s C. D. začali vzájomne strkať a následne obvinení C. D. a A. B. odišli smerom ku I. J., kde C. D. pokračoval v urážaní poškodených, ktorí za ním prišli až k bytovkám na ulici E., kde došlo k vzájomnému fyzickému kontaktu medzi A. B. a H. D., kde ho A. B. udrel do oblasti hlavy a do ďalších častí tela, spoločne na zemi zápasili a udierali sa, pričom H. D. neboli spôsobené zranenia, ktoré by si vyžiadali lekárske ošetrovanie a počas uvedeného konfliktu C. D. udrel poškodeného A. F., nar. XX.XX.XXXX sklenenou fľašou do oblasti ľavej strany hlavy, čím spôsobil A. F. ľahký otras mozgu, zlomeninu hlávkového výbežku vľavo a tržno-zmliaždenú ranu v oblasti ľavej ušnice s dobou obmedzenia v obvyklom spôsobe života do 3 týždňov.

Za to bol obžalovanému A. B. podľa § 364 ods. 1 Tr. zák. zistiť poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. j/ Tr. zák., nezistiť priťažujúcu okolnosť podľa § 37 Tr. zák., postupom podľa § 38 ods. 2 Tr. zák., § 56 ods. 1, ods. 2 Tr. zák., uložený peňažný trest vo výške 600 eur, pričom podľa § 57 ods. 3 Tr. zák. bolo ustanovené pre prípad, že by výkon peňažného trestu mohol byť úmyselne zmarený, náhradný trest odňatia slobody vo výmere jeden mesiac. Podľa § 57 ods. 2 Tr. zák. súd rozhodol o prepadnutí zaplatenej sumy peňažného trestu štátu.

Obžalovanému C. D. bol podľa § 156 ods. 2 Tr. zák. s použitím § 353 ods. 2 písm. a/ Tr. por. zistiť poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. j/ Tr. zák. a priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. h/ Tr. zák., postupom podľa § 38 ods. 2 Tr. zák. uložený trest odňatia slobody vo výmere 12 mesiacov, ktorého výkon mu bol podľa § 49 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. podmienenčne odložený a podľa § 50 ods. 1 Tr. zák. mu bola určená skúšobná doba v trvaní 12 mesiacov. Zároveň súd podľa § 287 ods. 1 Tr. por. uložil obžalovanému C. D. povinnosť nahradiť poškodenej spoločnosti C. O. P., so sídlom E., I. X škodu vo výške 945,77 eur. Poškodeného A. F. podľa § 288 ods. 1 (chýba pomenovanie zákona) s nárokom na náhradu škody odkázal na civilný proces.

Proti tomuto rozsudku ihneď po jeho vyhlásení, obaja obžalovaní podali odvolanie čo do výroku o vine a treste a konaní, ktoré rozsudku predchádzalo a obžalovaný C. D. aj do výroku o náhrade škody. V písomných dôvodoch odvolania podaného prostredníctvom svojho obhajcu obžalovaný A. B. uviedol, že bol to práve H. D. (poškodený), ktorý najskôr napadol C. D. a následne A. B., čo je zrejme z okolností, že A. B. a C. D. odchádzali z multifunkčného ihriska smerom ku I. J., kde ich dobehol poškodený H. D., ktorý vyvolal konflikt medzi obžalovanými a ním. Tento poškodený mal v ruke teleskopický obušok, ktorým najskôr napadol C. D. a následne A. B., ktorý sa jeho útoku bránil. Pri tomto útoku bolo obžalovanému A. B. ublížené na zdraví. To, že obžalovaný B. bol napadnutý, vyplýva zo skutočností, že H. D. sa rozbehol po ňom vo chvíli, keď obaja obžalovaní odchádzali od skupiny osôb z ihriska, kde sa nachádzal aj D.. Tvrdenie, že obžalovaný B. bol napadnutý, vyplýva aj z toho, že voči H. D. je v súčasnosti vedené trestné stíhanie pre totožný konflikt, ktoré konanie je na Okresnom súde Nitra vedené pod sp. zn. 21T/14/2025. Z uvedených skutočností je zrejme, že obžalovaný B. sa bránil fyzickému útoku H. D.. V skutkovej vete napadnutého rozsudku nie je uvedené, že obžalovaný B. mal napadnúť H. D.. Poukázal aj na právne posúdenie skutku vo vzťahu k A. B., ktorý sa mal dopustiť výtržníctva tým, že napadol iného, čo však nevyplýva zo skutkovej vety napadnutého rozsudku a je v priamom rozpore s vydaným trestným rozkazom Okresného súdu Nitra pod sp. zn. 21T/14/2025. S poukazom na tieto skutočnosti navrhol, aby odvolací súd obžalovaného A. B. oslobodil spod obžaloby z dôvodu, že konanie, ktorého sa dopustil, nie je trestným činom.

Pokiaľ ide o obžalovaného C. D., v odvolaní poukázal na to, že z dokazovania vyplynulo, že tento sa snažil zabrániť konfliktu medzi A. B. a H. D.. Pri tejto potýčke A. F. zrejme utrpel zranenia úderom tupým predmetom, pričom ani sám poškodený A. F. sa nevedel vyjadriť k tomu, kto mu spôsobil zranenia, ktoré utrpel. Aj na hlavnom pojednávaní uviedol, že úder dostal zozadu. Zo svedkov vypočutých v konaní pred súdom sa vedel vyjadriť len J. G., ktorý uviedol, že poškodený stál priamo čelom k C. D. asi meter od neho, tento mal v ruke fľašu a udrel poškodeného do hlavy. Výpoveď tohto svedka a samotného poškodeného A. F. si priamo odporujú. Z toho usúdil, že výpoveď J. G. je zrejme klamlivá. Ak by A. F. a C. D. stáli k sebe čelom, musel by poškodený A. F. vidieť, kto ho udrel. Poukázal na ďalšie rozpory vyplývajúce z výpovede J. G., ktorý sa vyjadril, že pri konflikte mal H. D. teleskopickú tyč, ktorá sa mala nejakým spôsobom dostať k C. D. a A. F. s ňou buchol po kolene, až následne mal C. D. udrieť A. F. fľašou, čo je nelogické. Ďalší svedkovia uvádzali, že nevideli, že by C. D. alebo A. B. mali čokoľvek v rukách pri odchode z multifunkčného ihriska. Z uvedeného pohľadu je potom výpoveď J. G. nedôveryhodná a iní svedkovia k samotnému skutku sa nevedeli vyjadriť. Z dokazovania je len zrejme, že H. D. mal v ruke teleskopický obušok, ktorý počas konfliktu zobrala zo zeme svedkyňa N. L., pričom toto jej tvrdenie je v rozpore s tvrdením A. F., že mal od B. dostať úder teleskopickým obuškom do kolena. Vypočutí svedkovia, ktorí spolu popíjali na multifunkčnom ihrisku a ktorí sú kamarátmi poškodeného A. F. a H. D. sa k detailom konfliktu vyjadrovať nechceli. Táto skutočnosť je však dôležitá pri hodnotení vierohodnosti výpovedí všetkých osôb. Je nutné konštatovať, že obžalovaný C. D. bol napadnutý ako prvý, a to úderom do hlavy teleskopickým obuškom, ktorý mal v ruke H. D.. Popieral, že by boli či už on alebo obžalovaný B. agresívni, pretože boli to práve oni dvaja, ktorí odchádzali z multifunkčného ihriska a poprel aj to, že by navzájom si medzi sebou niečo vykrikovali. Tak isto poprel, že by mal v ruke akýkoľvek predmet a preto nemohol A. F. spôsobiť zranenia. Pokiaľ svedkyňa L. tvrdila, že on mal povedať, že udrel fľašou A. F., pretože toto nemohla počuť, keďže on takúto vetu nikdy nepovedal.

Z toho dôvodu sa následné sprostredkované vyjadrenia svedkyne L. nezakladajú na pravde, keďže sama tvrdila, že samotný úder nevidela. Z vykonaného dokazovania teda nevyplývalo, že skutok sa stal tak, ako je uvedený vo výroku napadnutého rozsudku. Navrhol, aby aj on bol spod obžaloby oslobodený z dôvodu, že skutok, ktorý bol predmetom obžaloby, nespáchal.

Na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu obaja obžalovaní ako aj ich obhajca zotrvali na písomných dôvodoch odvolania s tým, že navrhli, aby odvolací súd vo veci rozhodol sám tak, že ich oboch spod obžaloby oslobodí.

Zástupca krajskej prokuratúry považoval napadnutý rozsudok za správny a dôvodný a navrhol odvolania oboch obžalovaných ako nedôvodné zamietnuť.

Splnomocnenec poškodeného taktiež navrhol odvolania oboch obžalovaných zamietnuť.

Na základe riadne a včas podaného odvolania oprávnenými osobami Krajský súd v Nitre ako súd odvolací podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolatelia podali odvolanie ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo a dospel k záveru, že napadnutý rozsudok súdu I. stupňa je potrebné zrušiť podľa § 321 ods. 1 písm. b/, d/ Tr. por. pretože súd sa nevysporiadal so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie a napadnutým rozsudkom boli porušené ustanovenia Tr. zák.

Po preskúmaní predmetnej veci krajský súd zistil, že súd I. stupňa na hlavných pojednávaniach vykonal dokazovanie v potrebnom rozsahu, avšak z vykonaného dokazovania nevyvodil správne skutkové a právne závery, pokiaľ ide o obžalovaného A. B. a nesprávne kvalifikoval konanie obžalovaného C. D.. Obžalovaný A. B. na hlavnom pojednávaní uviedol, že spoločne s C. D. v kritický deň šli popri multifunkčnom ihrisku, kde bola partia ľudí, a to H. D., A. F., J. G., R. P. a jeho priateľka. H. D. tam mal konflikt s C. D., navzájom sa hádali a vtedy poškodený H. D. vytiahol teleskopický obušok a vyzeralo to tak, akoby sa ním vyhrážal. Medzi poškodeným H. D. a C. D. začala „strkanica“, pričom on C. D. ťahal od nich preč a ostatní tam prítomní sa snažili upokojiť H. D.. Následne spolu s C. D. odišli z multifunkčného ihriska a asi po 50 až 70 metroch sa táto skupina ľudí z ihriska rozbehla za nimi, pričom C. D. zostal stáť a na neho zaútočil poškodený H. D. teleskopom a začali sa biť. Pripojili sa k nim aj ostatní a keďže on nechcel v tom nechať C. D., mysliac si, že D. napadli a ako bol v tej kope, on s D. sa oddelili, keďže H. D. na neho útočil päťami, on sa snažil brániť rukami, ale keď D. neprestával, zvalil ho na zem a tam mu držal ruky z dôvodu, aby ho tento neudieral. Pri tomto konflikte utrpel zranenie a to zlomeninu nosa, pričom šiel na pohotovosť. Tento obžalovaný ďalej uviedol, že videl zranenia na poškodenom F., ale kto mu to spôsobil, uviesť nevedel.

Z výpovede poškodeného H. D. vyplývalo, že naozaj mal konflikt s C. D. a keď obaja obžalovaní odchádzali z ihriska, tvrdil, že títo obžalovaní na nich nadávali a preto vytiahol z tašky teleskopický obušok a utekal za nimi. Keď prišiel na miesto, kde boli obžalovaní, nevedel uviesť, kto mu z ruky zobral obušok a medzi ním a C. D. vznikla slovná výmena, pričom obžalovaný A. B. sa ich snažil oddeliť, stiahol ho k sebe a ďalej tvrdil, že ho udrel do oblasti tváre a následne sa začali spolu biť. On bol chrbtom na zemi a B. bol nad ním. Následne počul už iba toľko, že A. F. dostal fľašu po hlavu. Jemu neboli spôsobené žiadne zranenia, ale B. mal zlomený nos.

Svedok F. uviedol, že obaja obžalovaní, keď prechádzali okolo nich na multifunkčnom ihrisku, začali byť agresívni a nadávali im. Najskôr bol slovný konflikt medzi H. D., A. B. a C. D.. Situácia sa vyhrotila, keď H. D. vytiahol teleskopický obušok a začal sa vyhrážal obom obžalovaným. Títo obžalovaní sa stiahli a odišli preč, pričom H. D. bežal za nimi a on spolu s ostatnými išli za D., ktorého sa snažili ho držať od obžalovaných ďalej, ale tento sa im vytrhol a utekal za obžalovanými. On tak isto bežal za nimi a videl už len, ako sa A. B. a H. D. na zemi bijú a keď ich chcel ukludniť a oddeliť od seba, pocítil ranu na kolene a keď chcel odísť a otočil sa smerom k J., zacítil úder do ľavej časti hlavy.

Aj obžalovaný C. D. tvrdil, že mal verbálny konflikt s poškodeným H. D., ktorý vytiahol teleskopický obušok a vtedy oni odišli, pričom za nimi utekal D. a tento pribehol k nemu a keď sa otočil, D. ho udrel teleskopickým obuškom na ľavú stranu hlavy a začal krváčať. Obžalovaný A. B. sa ho chcel zastať a potom už videl iba toľko, že obaja ležali na zemi, snažil sa ich od seba oddeliť, pričom niekto do neho odzadu strčil a aj on skončil na zemi.

Z uvedeného je zrejmé, že obžalovaný B. sa snažil zabrániť konfliktu medzi poškodeným D. a obžalovaným D.. Zo zabezpečených dôkazov vyplývalo, že bol to práve H. D., ktorý mal najskôr konflikt s D., keď so svojou partiou sedel na multifunkčnom ihrisku a keď obaja obžalovaní okolo nich

prechádzali, začalo to slovným konfliktom medzi D. a obžalovaným D., pričom obaja obžalovaní z ihriska odchádzali preč a bol to práve poškodený H. D., ktorý sa za nimi rozbehol a mal konflikt s obžalovaným D., ktorému sa snažil zabrániť A. B., pričom došlo k vzájomnému kontaktu medzi A. B. a H. D., ktorý ako aj sám potvrdil, udel A. B., tento mu mal údery opätovať, pričom spadli na zem, kde B., aby zabránil ďalšiemu útoku, poškodeného na zemi spacifikoval tak, že mu držal ruky, aby ho ďalej neudieral, až pokým ho ostatní z neho nestiahli, pričom sám obžalovaný B. pri tomto útoku utrpel zranenia, a to zlomeninu nosa.

Na základe takto vykonaného dokazovania a dôkaznej situácie nemožno konštatovať a nevyplýva to ani zo skutkovej vety obžaloby, že to bol práve obžalovaný B., ktorý napadol poškodeného D.. Z dokazovania vyplynulo iba toľko, že B. sa snažil zabrániť útoku D. na D., keď sa ich snažil oddeliť od seba a stiahnuť D. na zem. Z tohto dôvodu potom nie je možné konštatovať, že to bol práve obžalovaný B., ktorý sa dopustil výtržnosti tým, že verejne a na mieste verejnosti prístupnom napadol iného, keď toto z dôkazov nevyplývalo. O tom, že útočníkom nebol B., svedčí aj to, že D. neboli spôsobené žiadne zranenia, ale obžalovaný A. B. mal zlomený nos. Podľa názoru odvolacieho súdu nebola naplnená objektívna stránka trestného činu výtržníctva spočívajúca v hrubej neslušnosti alebo výtržnosti zo strany obžalovaného B.. Tento ani nenadával a ani nevykrikoval na skupinu osôb na ihrisku, toto mal urobiť obžalovaný D., ktorý mal konflikt s H. D.. Okrem toho nebol preukázaný ani úmysel obžalovaného vyvolať konflikt medzi nimi. Preukázané bolo iba toľko, že obžalovaný B. sa snažil zabrániť fyzickému napádaniu medzi D. a obžalovaným D., ktorého mal D. napadnúť teleskopickým obuškom, a to takým spôsobom, že ho stiahol na zem, kde už potom došlo k ich vzájomnému fyzickému konfliktu, kde utrpel obžalovaný B. zlomeninu nosa. Správne v danom prípade obhajoba namietala, že ani zo skutkovej vety napadnutého rozsudku nevyplýva to, že obžalovaný B. sa mal dopustiť výtržníctva tým, že napadol iného, keď v tejto je uvedené iba toľko, že ... „došlo k vzájomnému fyzickému kontaktu medzi A. B. a H. D., kde ho A. B. udel do oblasti hlavy a do ďalších častí tela, spoločne na zemi zápasili a udierali sa“...

S poukazom na horeuvedené skutočnosti potom odvolací súd konštatuje, že neboli naplnené znaky skutkovej podstaty prečinu výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. a preto obžalovaného A. B. spod obžaloby podľa § 285 písm. b/ Tr. por. oslobodil, pretože skutok nie je trestným činom.

Pokiaľ ide o obžalovaného C. D., ako už bolo konštatované vyššie, ku konfliktu došlo práve medzi ním a poškodeným D., keď títo sa navzájom urážali a následne sa vzájomne strkali, pričom pri odchode A. B. a obžalovaného C. D. z multifunkčného ihriska, šiel za nimi poškodený D., ktorý začal strkať do C. D. a ktorých rozbraňoval A. B. a keď ich od seba oddelil a stiahol D. na zem, týchto sa snažil oddeliť A. F., ktorý uviedol, že pri tomto pocítil bolesť na kolene a keď chcel odísť preč, pocítil úder na ľavej časti hlavy za uchom a pred tým videl u obžalovaného D., ktorý tam bol tiež, že tento má niečo v ruke. Následne z výpovede svedka G. vyplynulo, že tento videl, ako A. F. buchol obžalovaný D. fľašou po hlave, čo potvrdila vo svojej výpovedi aj N. L., ktorá tvrdila, že počula, ako sa rozbila fľaša a poškodeného F. videla ležať na zemi a kričala, že obžalovaný D. mu rozbil hlavu a tento potom aj rýchlo ušiel. To, že D. mu rozbil hlavu, mal povedať sám poškodený, ale ona videla, ako obžalovaný D. pred tým pri poškodenom F. stál. Na základe týchto dôkazov, ako aj zo znaleckého posudku vyplynulo, že A. F. utrpel zranenia, a to ľahký otras mozgu, zlomeninu hlávkového výbežku vľavo, tržno-zmliaždenú ranu v oblasti ľavej ušnice a zranenia mohli byť spôsobené cudzou osobou. Je možné konštatovať a správne to konštatoval v prípade obžalovaného C. D. aj súd I. stupňa, že to bol práve obžalovaný D., ktorý v čase konfliktu prebiehajúceho medzi A. B., H. D. a skupinou ľudí okolo, ktorí boli s D., mal v ruke fľašu, ktorou pred poškodeným mával, čo potvrdil sám poškodený a následne pocítil úder do hlavy zozadu, pričom mu boli spôsobené horeuvedené zranenia. Ďalším svedkom tohto útoku bol aj J. G.. D. F., matka poškodeného F. uviedla, že sám D. po skutku uviedol, že to bol on, čo poškodeného napadol. V danom prípade neobstojí obrana obžalovaného D., že on poškodeného F. neudrel, pretože nikto z tam prítomných nemal záujem na napadnutí poškodeného F., keďže tento na nikoho neútočil a bol v skupine osôb, ktorá mala konflikt práve s obžalovanými.

Na základe takto vykonaného dokazovania vina obžalovaného D. bola preukázaná a na rozdiel od obžaloby a aj súdu I. stupňa odvolací súd jeho konanie právne kvalifikoval ako prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Tr. zák., pretože inému úmyselne ublížil na zdraví v jednočinnom súbehu s prečinom výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/, ods. 2 písm. b/ Tr. zák. s poukazom na ustanovenie § 138 písm. a/ Tr. zák., keďže sa verejne a na mieste verejnosti prístupnom dopustil výtržnosti tým, že napadol iného a skutku sa dopustil závažnejším spôsobom konania (so zbraňou).

Na rozdiel od súdu I. stupňa odvolací súd konanie obžalovaného posúdil podľa zákona účinného od 06.08.2024, pretože tento zákon ako celok je pre obžalovaného priaznivejší.

V danom prípade súd nepovažoval za správnu kvalifikáciu konania obžalovaného, tým, že úmyselne ublížil na zdraví aj podľa § 156 ods. 2 písm. a/ Tr. zák., a to, že sa skutku dopustil na chránenej osobe (dieťať). V tomto smere je nutné uviesť, že na správne vymedzenie skutku v obžalobe, či odsudzujúcim rozsudku nie je postačujúce, ak je v skutku označená poškodená osoba len ako chránená osoba v zmysle § 139 ods. 1 Tr. zák. (v danom prípade A. F. bol označený iba dátumom narodenia), ale je nutné brať do úvahy aj ustanovenie § 139 ods. 2 Tr. zák. a súvislosť spáchania trestného činu práve s postavením, stavom alebo vekom chránenej osoby. Aj táto súvislosť musí mať odraz v opise skutku, nakoľko v opačnom prípade skutok nenapĺňa znaky tejto kvalifikovanej skutkovej podstaty a obžalovaný z jej spáchania nemôže byť uznaný za vinného. Nestačí len formálne zistenie, že poškodený nemal 18 rokov (čo možno zistiť len z dátumu narodenia), pretože iba takéto zistenie samé o sebe opomína znenie ustanovenia § 139 ods. 2 Tr. zák. V skutkovej vete napadnutého rozsudku a ani v obžalobe vôbec nie je vyjadrené a nebolo k tomu ani vykonané žiadne dokazovanie, že obžalovaný D. vedel, že poškodený A. F. je dieťaťom a že práve jeho napadnutie súviselo s postavením alebo vekom chránenej osoby.

Už z ustanovenia § 139 ods. 2 Tr. zák. vyplýva, že ustanovenie odseku 1 sa nepoužije, ak trestný čin nebol spáchaný v súvislosti s postavením, stavom alebo vekom chránenej osoby. To znamená, že podstatným pre posúdenie postavenia chránenej osoby ako znaku kvalifikovanej skutkovej podstaty je nielen zistenie, že niekto má postavenie chránenej osoby, v danom prípade, že ide o dieťa, ale aj skutočnosť, že trestný čin, ktorý sa obžalovanému kladie za vinu, bol spáchaný v súvislosti s postavením chránenej osoby. Pokiaľ trestný čin nebol spáchaný v tejto súvislosti, teda v súvislosti s postavením chránenej osoby, nie je možné použiť tento znak (chránenej osoby) ako kvalifikačný moment pri právnej kvalifikácii stíhaného skutku.

Takéto vymedzenie musí byť uvedené v skutku, čo v danom prípade tak nebolo a preto odvolací súd konanie obžalovaného kvalifikoval iba ako prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Tr. zák. v jednočinnom súbehu s prečinom výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/, ods. 2 písm. b/ Tr. zák. s poukazom na ustanovenie § 138 písm. a/ Tr. zák., pretože sa ho dopustil so zbraňou (fľašou), ktorú s poukazom na ustanovenie § 122 ods. 3 veta za bodkočiarkou Tr. zák. je možné považovať za zbraň, keďže ide o vec, ktorou možno urobiť útok proti telu dôraznejším.

S poukazom na tieto skutočnosti potom odvolací súd pri rozhodovaní o druhu a výmere trestu konštatuje, že obžalovaný D. doposiaľ súdne trestaný nebol, dopustil sa troch priestupkov, a to na úseku cestnej premávky, pričom ako poľahčujúcu okolnosť súd priznal obžalovanému D., že pred spáchaním trestného činu viedol riadny život uvedenú v § 36 písm. j/ Tr. zák. a priťažovalo mu, že spáchal viac trestných činov (§ 37 písm. h/ Tr. zák.). Za trestný čin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Tr. zák. je možné uložiť trest odňatia slobody až na 2 roky. Za prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 2 Tr. zák. je možné uložiť trest odňatia slobody na 6 mesiacov až 3 roky. Vzhľadom na vyrovnaný počet priťažujúcich a poľahčujúcich okolností súd ukladal obžalovanému trest úhrnný za dva trestné činy podľa § 41 ods. 1 Tr. zák., pričom vychádzal z trestnej sadzby za trestný čin z nich najprísnejšie trestný, ktorým je prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 2 Tr. zák.

Pri určovaní druhu a výmery trestu súd vychádzal zo zásad pre ukládanie trestu uvedených v § 34 ods. 1, 4 Tr. zák., keď prihliadol na spôsob spáchania činu, jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce a poľahčujúce okolnosti ako aj na samotnú osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy. Vzhľadom na bezúhonnosť obžalovaného D. s poukazom aj na okolnosti, za ktorých k spáchaniu skutku došlo, mal odvolací súd za to, že na prevýchovu obžalovaného bude postačujúce pôsobiť trestom pri dolnej hranici trestnej sadzby vo výmere 10 mesiacov, ktorý trest mu v zmysle § 49 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. a § 50 ods. 1 Tr. zák. podmienene odložil a určil mu skúšobnú dobu vo výmere 12 mesiacov majúcu za to, že účel trestu v danom prípade bude dosiahnutý aj bez jeho skutočného výkonu.

Zákonná zástupkyňa poškodeného F. si uplatnila nárok na náhradu škody v sume 1265,95 eur, ako náklady spojené s vyšetreniami poškodeného mladistvého a 17438 eur ako náhradu škody za bolesť, celkovo za 720 bodov. Keďže odvolanie podal iba obžalovaný a súdom I. stupňa bol poškodený A. F. s nárokom na náhradu škody odkázaný na civilný proces, odvolací súd nemohol rozhodnúť o priznaní týchto nárokov poškodenému, pretože by to bolo v neprospech obžalovaného a preto rovnako ako súd I. stupňa podľa § 288 ods. 1 Tr. por. poškodeného s nárokom na náhradu škody odkázal na civilný proces.

P. C. si riadne a včas uplatnila škodu v sume 945,77 eur z titulu nákladov za poskytnutú zdravotnú starostlivosť poškodenému F., ktorú súd I. stupňa podľa § 287 ods. 1 Tr. por. zaviazal obžalovaného D. poisťovni uhradiť a keďže ani odvolací súd nezistil žiadne pochybnosti ohľadne tohto nároku, rovnako

sám rozhodol tak, že obžalovaný C. D. je povinný nahradiť poškodenej spoločnosti C. O. P. škodu vo výške 945,77 eur.

S poukazom na všetky horeuvedené skutočnosti potom odvolací súd podľa § 321 ods. 1 písm. b/, d/ Tr. por. zrušil napadnutý rozsudok súdu I. stupňa v celom rozsahu a sám podľa § 322 ods. 3 Tr. por. rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku.

Toto rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 3:0.

**Poučenie:**

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.